

عنوان مقاله:

حکمرمایی خوب ؛ الگوی بهینه در عملکرد اقتصادی آسیای جنوب غربی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات سیاسی جهان اسلام، دوره 12، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

غلامرضا محمدی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

ریباز قربانی نژاد - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

کیومرث یزدان پناه - دانشیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، ایران

اعظم یوسفی - استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: توسعه اقتصادی، مستلزم تحولات بنیادین در ساختارهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی است. هدف این پژوهش، تبیین و تحلیل عملکرد اقتصادی کشورهای آسیای جنوب غربی، در دوره مطالعاتی (۱۳۹۹ - ۱۳۸۵) است. روش: این مقاله، به روش توصیفی - تحلیلی انجام شده و به دنبال پاسخ‌گویی به این سوال است که «کشورهای آسیای جنوب غربی، در دوره مطالعاتی از لحاظ اقتصادی چه عملکردی داشته‌اند؟ با این فرض که حکمرمایی خوب، الگوی مناسبی برای بهبود عملکرد اقتصادی است. یافته‌ها: نشان داد که کشورهای آسیای جنوب غربی در دوره مطالعاتی، از لحاظ عملکرد اقتصادی، در چهار طیف خیلی خوب، خوب، متوسط، ضعیف قرار گرفتند. ناتوانی حکمرانان در مدیریت و حل فصل چالش‌های، ژئوپلیتیکی، ژئواکونومیک، ژئواستراتژیکی، ژئوکالچری و زیست‌محیطی، موجب عملکرد ضعیف اقتصادی شده است. نتیجه‌گیری: کشورهایی که شیوه حکمرانی را مورد بهسازی، نوسازی و اصلاح قرار دادند، از عملکرد بهتر و کشورهایی که از بازنگری و ترمیم شیوه حکمرانی امتناع ورزیدند، از عملکرد اقتصادی ضعیف‌تری برخوردار شده‌اند.

کلمات کلیدی:

حکمرانی خوب، عملکرد اقتصادی، آسیای جنوب غربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1765973>

